

سال ۴	اول اردیبهشت ۱۳۰۵	شماره ۲
Année 4	22 Avril 1926	No. 2

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 (بچه از شماره پیش)
قسمت فلسفی

روح و قوای او

معرفت روح و قوای او - روحشناسی در تمدنات قدیمه و جدیده - شمول فن روحیات - مقایسه قوای مادی و قوای روحی - قوای روحی و استفاده از آنها.

این را قبلاً باید دانست که فن روح‌شناسی (روحیات) بسیار وسیع است و امروز کمتر علمی هست که از قوانین و دستورهای این فن استنداد و استثناء نکند. فن تاریخ، علوم

طبیعی، صنایع طریقه، حقوق و قوانین، علم ادیان و عقاید و اساطیر، فن طبابت، تعلیم و تربیت، ادبیات و حتی فن سیاست و دیپلماسی و مملکت‌داری و علوم اجتماعی و اقتصادی همه محتاج بمعاونت فن «روحیات» هستند. چنانکه می‌بینیم هر یک از این فنون یک رشته روحیات دارد که در آن باب کتابهای فراوان نالیف شده است ماتد: روحیات ملل، روحیات تعلیم و تربیت، روحیات اطفال، روحیات جماعات و افراد، روحیات ادیان، روحیات تاریخ، روحیات قوانین، روحیات پلیتیکی، روحیات اقتصادی، روحیات طبی و طبابت روحی و امثال اینها. از این نقطه نظر، هیچ کس در هر کار و مسلک و عقیده بوده باشد اگر آرزوی ترقی و زندگی بهتری دارد از تحصیل فن «روحیات» می‌نیاز خواهد بود. علاوه بر این، بعضی از قضایای علوم اسرار و مفیبات (۹) ماتد هیئت‌نیزیم، مانیتیزم، تله‌باتی، مدیومیزم، تله‌کنزی، اسپریتیزم، کوئه‌ایزم و امثال اینها که هنوز کاملاً بقواعد و مبانی اساسی آنها بی‌نبرده و بحوزه فنون مثبته قبول نکرده‌اند فیز در جزو فنون «روحیات» تدقیق میتواند بشود چه اینها از روی آثاری که ظاهر می‌کنند منابع قدرت‌های بی‌بایانی هستند که غالباً خارج از دایره ادراک امروزی بشر است و کشف این قدرت‌ها و قوه‌ها است که صفحه تمدن را در آینه بکلی تغییر خواهد داد. امروز که قرن طلائی ترقیات و اختراعات فنی است، اروپائی افتخار می‌کند که اینهمه وسائل تله و استراحت و تفریح و خوش گذرانی و آبادی و استیلا و آدم‌کشی اختزاع کرده است. در حقیقت، این اختزاعات آقادر مهیم بوده و صفحه روی زمین را تغییر داده و بسرعت پیش می‌رود که تمدنات قدیمه در نزد این

یکی بافسانه و بسايه می‌ماند و بقول یکی از پیشکووان آلمان در سالهای آینده عدد اختراقات نازه بحدی خواهد رسید که دیگر فرصت شرح و بسط آنها در اوراق جرايد خواهد ماند.

بلی، امروز اروپائیان با قوه الکتریک تاریکترین گوشه‌های زمین را روشن می‌سازند، با کشتهای کوه آسای خود سینه دریاها و اقیانوسها را شکافته هزارها هوس و امتعه را بدورترین قطعه عالم می‌برند؛ با هواپیماها، سیمرغ صفت، فضای هوا را با سرعت نمام طی می‌کنند و بقطب شمال سیاحت کرده می‌خواهند دور قطب را گردش کنند؛ با اشعه «روتنکن» داخل بدن را دیده بسیاری از علل امراض را کشف می‌کنند و از بخارهای تور نافاهای آلکل می‌سازند؛ با مکروسکوبها ریزنرین ذرات و مکروبهای را کشف و با نلسکوبها آسمان و ستاره‌ها را زیر ندقیق آورده مسافت‌ها و قطرهای حرکات آنها را تعیین می‌کنند و بخيال مخابرها با مریخ افتد و نقشه انداختن نوبی را بوسیله هواپیما به جو لاپتاهمی کشند (۱۰)؛ بالاخره با «رادیو» امواج صدای ناطقین و واعظین و معلمين و سیاسیون و نواهای موسیقی و غیره را به گوشه بخواهند بدون سیم می‌فرستند و می‌کوشند با استعمال این قوه اوتومویلها و کشتهای و هواپیماها را هم از دور اداره کنند و حتی آلتیاف ایجاد نمایند که یک شهر را در یک آن زیر و رو کند و یا چندین هزار هوس را در یکدم بروج سازد!... با همه اینها، انسان کنونی از قدرت قوای روحی و آسمانی غافل است و نمیداند که این قوا بیشتر و بالاتر از این قوای مادی مصدر سحر و معجزه می‌باشد. او هیچ ملتفت نیست که این موقفيت‌های وی در نرقیات و اختراقات مادی کاملاً نتیجه استعمال

[۱۰] از قراریکه می‌گویند در آمریکا هنریب این حکار را خواهند حکرد.

قوای روحی او است و اگر قوای روحی او تکامل نکرده بود و مثلاً قوهٔ فکر وی در درجهٔ ابتدائی مانده بود از کجا بدین ترقی دسترس می‌شد. اگر نظری تاریخ شکل ادیان یندازیم قدرت خالقهٔ قوهٔ فکر را تماشا میتوانیم کنیم. این همین قدرت فکر و ایمان یک شارع است که از یک طرف میلیونها بشر را نه در یک روز و یک ساعت، بلکه قرنها بجنگ و جدال و خونریزی و تخریبات و اسیدار و از طرف دیگر به آباد کردن و ساختن آثار دلربای معابد و ابیه و هیکلها و پرده‌های روح بخش تقاضی و صنعت قادر میکند!... به بینید یک «قولوا لا اله الا الله» چه قدرتی در تاریخ بشر نشان داده است و چگونه بیش از هزار سال قریب یک ربع کره زمین مسکون را جولانگاه اقلابات شدید کرده است! همینطور است کلات موسی و عیسی و بودا و امثال آنان!... آیا کدام قوهٔ مادی در سرعت سیر میتواند پای قوهٔ فکر برسد که بمحض تصور اینکه مثلاً ستارهٔ نپتون چهار هزار و پانصد میلیون کیلومتر از آفتاب دور است قوهٔ فکر ما این مسافه را قطع میکند یعنی تصور ما و قطع این مسافه در یک آن واقع می‌شود. همینطور مفهوم «ابدیت» جز بقوهٔ فکر ما فهمیده نمی‌شود چه این قوهٔ پرتو روح ماست و با زمان و مکان محدود نیست! آیا آن قوهٔ که عیسی را در بالای دار از حس درد و سوز آنمه عذابها محفوظ داشت چه بود؟ آن کدام قوهٔ بود که حسین بن علی را با یقین قطعی بشاهدت خود و با آن تنهائی خویش و کثرت دشمن بعبارزه و جانبازی واداشت. آن کدام قوهٔ بود که کلهٔ زهر را بسراط ماقت شراب طهور گوارا کرد و آن کدام قوهٔ بود که منصور را در بالای دايرهٔ خندان ساخت و بس از بریدن یک دست با دست دیگر خود خون آنرا برداشته

رخسار خود را آپاری نمود و باز از رسانیدن انا الحق بگوش
ناشناوری مردم نا مینا دست نکشید؟

آیا قوه حافظه بشر با کدام قوه مادی قابل مقایسه است؟
این قوه حافظه که تمام محسوسات خارجی و داخلی ما را از روز
تولد تا نم و پسین مرگ اخذ کرده تقسیم و جور نموده در
محضه های مخصوص هر کدام نگاه میدارد و هر دقیقه که بخواهیم
یکی از این میلونها محفوظات را بخاطر پسندازیم فوری آنرا برای
ما پیدا کرد، مشان میدهد و ما از اینها هر قدر بکار ببریم هر گز
چیزی کاسته نمی شود!

آیا این چه قوه اسرار انگیز است که در حالت خواب و
رؤیا اوضاع گذشته و حالیه را برای ما کشف میکند و از محفوظات
قوه حافظه ما پرده های رنگارنگ نقاشی، تیازه ها، سینه ها،
سر گذشتها و رمانهای حیرت انگیز ترتیب داده و آنها را با یک
سرعت ناقابل تصور از جلو چشم ما میگذراند؟ آیا کدام یک از
قوای مادی امروزی، با این یکی برابری میتواند کند؟ آیا چد
قدرت خالقه است این قوه شعور باطنی ما که در موقع خواب
یمنی و قیکه حواس و شعور ظاهری ما با از میدان در کشیده
و بگوشة استراحت رفته اند، در یک دنیای جدید ما را سیر میدهد
و از همه غریب تر و قیکه بوسیله خواندن یک دعا و یا بمعض
تصمیم و عزم میخواهیم در فلان ساعت شب پیدار شویم، این قوه
اسرار انگیز (شعور باطنی) مثل اینکه تقسیمات زمانی ما را می
شناسد و برای ما کشیک میکشد در سر همان ساعت ما را پیدار
میکند از این هم عجیب تر، همین قوه در بعضی اوقات ما را
از حوادث آنیه که هنوز در مکمن غیب مستور است خبردار می
سازد و پس از مدتی وقوع آن حوادث با همان جزئیات که در

خواب دیده ایم ما را بحیرت می‌اندازد؟...
آیا کدام قدرت مادی با قدرت خالقه اراده انسانی همسری
میتواند کند که این قوه کوهها را از جا می‌کند، دریاها و اقیانوس
ها را می‌نوردد و موانع زمین و زمان را از میان بر میدارد و عنان
افکار ملیونها بشر را در دست خود گرفته بهر سو میخواهد ماتدا
کله گوستند آنان را میراند و میچراند؟... آیا کدام قدرت مادی
بقدر قدرت عشق و محبت در قوس بشر و حتی در حیوانات تأثیر
میتواند بخشد؟ آیا عیسی بن مریم که حرفهای نرمین او بیان
چندین هزار ساله سلطنت قهار و استبدادی امپراطوری روم را
سرنگون ساخت چه آلتی جز «محبت» در دست داشت؟ و آیا
انیا و اولیای شرق و اعزه نصاری و مرتاضین هند و غیره که
برام کردن حیوانات درند و وحشی دسترس می‌شدند چه اسبابی
غیر از جاذبه روحی و فسون «محبت» بکار میبردند؟

آیا چه قوه مادی با قوه ایمان برابری میتواند کند و بقدر
این قوه روشنائی و بینائی میتواند بخشد که می‌بینیم هر وقت این
آتش مقدس الهی از کانون یک سینه پاک زبانه کشیده است دلهای
تاریک و قسوت‌ناک کروورها قوس بشر را روشن و چشمهای باطنی
کروورها ناینایان را بینا ساخته است؟

آیا این چه جاذبه‌ایست که در بعضی اشخاص در شکل
«مغناطیس انسانی» ظاهر می‌شود و دقت و محبت اطرافیان خود
را ماتدا آهربا بسوی خود میکشد و چه قوه پراسراری است
این قوه که آنرا «حس قبل الوقوع» مینامیم که نه تنها آمدن بعضی
اشخاص را از مساقیهای دور بطرف ما محسوس می‌سازد، بلکه
ظهور بعضی از حوادث را نیز مدنی قبل از حدوث برای ما خبر
میدهد؟

بلی اینها همه قوه‌های روح خالقه انسانی است که هنوز بشر بکنه آنها بی نبرده و به استفاده کامل از آنها دسترس نشده است. اینها جز انکاس و پرتو قدرت الهی چیز دیگر نیست. منبع قدرت لا یزال و آثار باهره ابدیت و ربویت همین قوه‌ها است که جهان ما را احاطه کرده است! اینها جرقه‌های آتش قدرت خدائی است که از دماغ و قلب افراد بشر برق وار ساطع می‌گردد! ماراست که بدانیم که این قوه‌ها و چندین قوه‌های دیگر آسمانی و غیبی که هنوز ادراک بشر بکشف اسرار آنها موفق نشده در دسترس هر یک از افراد انسانی گذاشته و تکمیل آنها نیز بدست اختیار او داده شده است چه خداوند هیچ یک از بندگان خود را از خوان پیداییغ قدرت خود محروم کردن نخواسته است و بلکه فرموده: «ای بندۀ من اوامر مرا بچای آور تا ترا مثال خویش سازم». آنچه نوع انسانی که در میان موجودات و کائنات ماتد قطره‌ایست در بهلوی او قبانوس، با این مغز کوچک خود تا کنون بوجود آورده، خود دلیل قطعی است براینکه او مظہر قدرت الهی است و برای نیل او بعالیترین مقامی که خود تصور آنرا می‌تواند کند جز خود مانند نیست. مگر نه حضرت محمد میرمود که «من نیستم مگر یک فرد بشر مثل شما که بر من وحی نازل می‌شود»؟ مگر نه حضرت عیسی تکرار می‌نمود که: «من و پدر یکی هستیم» و مگر نه این است که «روح امری است از جانب خدا» و امر خدا جز قدرت خدا چیزی دیگر نیست؟...

تو نیز ای خواتمه محترم باید بدانی که استفاضه تو از این منابع فیض خدائی در دست خود تو است! از اینهمه قوه‌های بی حدود و اینهمه قدرت‌های پیکران که در نفس تو و در قلب کائنات موج می‌زند حق اتفاقع و استفاضه بتو داده شده است، تو

نیز ماتد عالیترین فرد انسانی بالاترین درجه کمال میتوانی بررسی، چنانکه استفاده از نور آفتاب برای همه یکسان است استفاده از سایر قوای طبیعت و قدرتهای خلقت نیز برای هر فرد آزاد و حلال میباشد و تنها معرفت نفس و بصیرت و اراده لازم است. اگر بخواهی در حال کنونی خود نمانده ترقی کنی و اگر بخواهی بر نام مواعی که در جلو آرزوهای صمیمی تو سدی شده غالب بیائی و اگر بخواهی ماتد ملیونها افراد بشر مرده متحرك نمانی و اگر بخواهی جهان را از انوار فیوضات ربانی که در فهاد تو و دیمه گذاشته شده است، منور سازی و اگر می خواهی خود را مافوق زمین و زمان و بالای قرون و اعصار قرار بدھی، عزم خود را جزم کن و اراده خود را نکان بدھ و بشناختن قوای خالقہ روح انسانی بکوش نا جهان دیگر و روشنتری بروی تو باز شود و زندگی عالیتر و پاکتری برای تو مهیا گردد! ...

من خواهم کوشید پرده از روی اسرار این قوای خالقہ روح ماتد قوه فکر، قوه اراده، قوه عقل، قوه ایمان، قوه محبت، قوه شعور ظاهری و باطنی، قوه جاذبه و غیره بر دارم یعنی روح تو را بتو بشناسنم و تو را بحرمسرای حقیقت و عظمت «فلسفه توحید» رهنمائی کنم!

برلین — بهمن ماه ۱۳۰۴ — ح. ک. ایرانشهر

